

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCIII. — Wydana i rozesłana dnia 20. grudnia 1913.

Treść: (Nr 259—262.) 259. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Lana-Burgstall do Oberlana. — 260. Rozporządzenie, dotyczące uskuteczniania wypłat na rachunek dalmatyńskich władz skarbowych za pośrednictwem pocztowej Kasy oszczędności. — 261. Rozporządzenie, dotyczące ustalenia na rok 1914 tej ilości cukru, którą dopuści się do eksportowania do Bośni i Hercegowiny bez opłaty należytości. — 262. Rozporządzenie, dotyczące oznaczenia centralnej szkoły krajowej koszykarstwa we Lwowie jako taki zakład, którego świadectwa uczęszczania z pomyślnym skutkiem zastępują w całości lub częściowo dowód prawidłowego ukończenia stosunku nauki, względnie dowód co do przepisanego czasu zatrudnienia w charakterze pomocnika w przemyśle rękodzielniczym.

259.

Dokument koncesyjny z dnia 8. grudnia 1913

na kolej lokalną z Lana-Burgstall do Oberlana.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia udzielam w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami gminie Lana w Tyrolu żadaną koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu normalnotorowej kolei lokalnej z stacji Lana-Burgstall c. k. uprzyw. Kolei Bozen-Meran przez Niederlana i Mitterlana do Oberlana, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w dalszym ciągu:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryuszka z ulg, przewidzianych w artykułach VI. do XII. ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149.

§ 2.

Koncesyonaryuszka ma obowiązek ukończenia budowy koncesyonowanej kolei żelaznej najpóźniej w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, oddania gotowej kolei na użytek publiczny i utrzymywania jej w ruchu bez przerwy przez cały czas trwania koncesyi.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi złożyć ma koncesyonaryuszka na żądanie c. k. Rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania można uznać kaucyę tę za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesyonowanej kolei żelaznej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyzna się koncesyonaryuszce także co do ewentualnej budowy tych

kolei dojazdowych, których urządzenie c. k. Rząd uznałby za odpowiadające interesowi publicznemu.

§ 4.

Przy budowie koncesyonowanej kolei i ruchu na niej stosować się winna koncesyonaryuszka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez c. k. Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby wydano w przyszłości. Pod względem ruchu będzie można o tyle odstąpić od zarządzeń dla bezpieczeństwa i przepisów co do ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a zwłaszcza ze względu na zmniejszoną chyżość c. k. Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; w tej mierze stosować się będzie osobne przepisy ruchu, które wyda c. k. Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Transporty wojskowe musi się przewozić po niższych cenach taryfowych. Pod względem zastosowania taryfy wojskowej do przewozu osób i rzeczy obowiązywać będą postanowienia, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych obowiązują każdorazowo na austriackich kolejach państwowych.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów Monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmerji, a to nie tylko w podróżach na koszt skarbu państwa, lecz także w podróżach służbowych na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana przystąpić do umowy, zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy skutecznieniu większych transportów wojskowych, oraz do każdorazowo obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871, o przewozie chorych i rannych, przewożonych na rachunek skarbu wojskowego w postawie leżącej.

Przepis, który obowiązuje każdorazowo pod względem transportu wojskowego na kolejach żelaznych, tudzież każdorazowo obowiązujące przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, nabywają dla koncesyonaryuszki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanej kolei. Przepisy wspomnianego rodzaju, wydane dopiero po tym terminie i nie ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, nabędą dla koncesyonaryuszki mocy obowiązującej z chwilą, w której urzędownie poda się je do jej wiadomości.

Zobowiązania te ciążyą na koncesyonaryuszce tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, wyposażenia kolei i systemu ruchu.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana uwzględnić przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów c. i k. wojska, c. i k. marynarki wojennej i c. k. obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 6.

Co do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie niższe stopy taryfowe, obowiązujące dla transportów wojskowych.

§ 7.

Nie wolno koncesyonaryuszce powierzać ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim, wyjąwszy w razie wyraźnego zezwolenia ze strony c. k. Rządu.

C. k. Rząd zastrzega sobie prawo objęcia każdej chwili ruchu na koncesyonowanej kolei i utrzymywania go przez resztę czasu trwania koncesji na rachunek koncesyonaryuszki.

W takim przypadku winna koncesyonaryuszka zwracać c. k. Rządowi koszta, rzeczywiście ponoszone z powodu utrzymywania tego ruchu.

Warunki utrzymywania tego ruchu unormowane będą zresztą w kontrakcie ruchu, który zawrze się z koncesyonaryuszką.

§ 8.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana postarać się o zaopatrzenie swoich funkcyjaryuszy na wypadek niezdolności do pracy i na starość oraz o zaopatrzenie ich rodzin i przystąpić w tym celu do Zakładu emerytalnego związku austriackich kolei lokalnych, o ileby nie utworzono dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego osobnej kasy

pensyjnej, zapewniającej członkom przynajmniej takie same korzyści, względnie nakładającej na koncesyonaryuszkę przynajmniej takie same zobowiązania, jak wspomniany Zakład emerytalny.

To zaopatrzenie należy tak przeprowadzić, by koncesyonaryuszka lub przedsiębiorstwo w jej miejsce wstępujące mieli obowiązek zgłaszać w Zakładzie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie w własnej kasie pensyjnej stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy lokomotyw, wozów, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni, przy odpowiednim ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 9.

Pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w artykule XXV. ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, jest koncesyonaryuszka obowiązana dozwolić c. k. Rządowi na żądanie każdego czasu współużywania kolei do przewozu między kolejami, utrzymywanymi w ruchu przez państwo, które już istnieją lub mają powstać w przyszłości, w taki sposób, by c. k. Rząd mógł, przy swobodnym ustanawianiu taryf, przeprować lub kazać przeprować tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 10.

Nadaje się koncesyonaryuszce prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem c. k. Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, spółki akcyjnej, która ma wejść w wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszki.

Statuty spółki oraz formularze akcji, które będą wydane, podlegają zatwierdzeniu c. k. Rządu.

Nie wolno wydawać obligacyi pierwszeństwa.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego i nominalnego podlega zatwierdzeniu c. k. Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei wraz z nabyciem parku wozowego i uposażeniem rezerwy kapitałowej, którą oznaczy c. k. Rząd, z doliczeniem odsetek interkalarnych, rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy, i rzeczywistej straty na kursie, wynikłej ewentualnie przy gromadzeniu kapitału, nie wolno wliczać w kapitał żadnych dalszych wydatków.

Gdyby po ukończeniu kolei miano wystawić dalsze nowe budowle lub pomnożyć urządzenia ruchu, natenczas można doliczyć odnośne koszta do kapitału zakładowego, jeżeli c. k. Rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy ma być umorzony w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi, zatwierdzonego przez c. k. Rząd.

§ 11.

C. k. Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei po jej ukończeniu i puszczeniu w ruch w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Celem oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa kolejowego w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu, poprzedzających chwilę wykupna, straci się z tego czyste dochody najniepomysłniejszych dwóch lat, poczem obliczy się przeciętny dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało przed upływem unormowanego w § 1. czasowego uwolnienia od podatku, w takim razie obliczony w ten sposób średni dochód czysty owych lat pięciu przedstawia w ciągu pozostałego okresu wolności od podatku rentę wykupna, która ma być wypłacana bez ściągnięcia podatku. Za czas po upływie wolności podatkowej oznacza się zarazem rentę wykupna w ten sposób, że od dochodów, podług których oblicza się sumę średnią, policzy się podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąci się go z dochodów. Do pozostałej reszty doliczy się ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma na przyszłość od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby zaś wykupno nastąpić miało po upływie ustanowionego w § 1. czasowego uwolnienia od podatku, wówczas uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciążące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie należy także co do lat wolnych od podatku obliczyć podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, należy doliczyć do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Przeciętny dochód czysty, obliczony w myśl powyższych postanowień, należy płacić koncesyonaryszce jako wynagrodzenie za wykupioną kolej przez pozostały czas trwania koncesyi w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupiona przed upływem siódmego roku obrotowego lub gdyby przeciętny dochód czysty, obliczony w myśl powyższych postanowień ustępów 1. do 3., bez uwzględnienia dodatku, przewidzianego w ustępach 2. i 3., nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała racie rocznej, potrzebnej na oprocentowanie kapitału akcyjnego, zatwierdzonego przez c. k. Rząd, po cztery od sta oraz na umorzenie tegoż w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za wykupioną kolej, będzie polegało na tem, że państwo płacić będzie wymienioną wyżej ratę roczną w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku, i zwracać koncesyonaryszce podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwo zastrzega sobie dalej prawo zapłacenia w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, należnych koncesyonaryszce w myśl postanowień punktów powyższych, kapitału, równającego się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta na rok, licząc odsetki od odsetek, wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, któryby w myśl postanowień ustępów 2. i 3. mieścił się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie, jaki wyniknie jako kurs średni z porównania kursów pieniężnych obligacyi długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

7. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, oznaczonego pod l. 1. do 6., bez dalszej odpłaty własność koncesyonowanej niniejszem kolei, wolna od ciężarów, a względnie obciążona tylko zalegającymi jeszcze resztami pożyczek, zaciągniętych za zezwoleniem c. k. Rządu, tudzież jej

używanie, a to z wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów, zapasy kasowe, koleje dojazdowe, będące ewentualnie własnością koncesyonaryszki, i przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby tych ostatnich nie użyto już stosownie do ich przeznaczenia za zezwoleniem c. k. Rządu.

8. Postanowienie c. k. Rządu, dotyczące się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmione będzie przedsiębiorstwu kolejowemu w formie deklaracyi najpóźniej do dnia 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta będzie określać następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupienie zaczyna się;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna, i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa, bądź z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają również na państwo;
- c) wysokość ceny wykupna (l. 1. do 6.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, a którą ewentualnie obliczy się tymczasowo z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, przy równoczesnem podaniu terminu i miejsca płatności.

9. C. k. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi, dotyczącej się wykupna, osobnego komisarza, który ma czuwać nad tem, aby począwszy od tej chwili nie zmieniono stanu majątku na szkodę państwa.

Od chwili deklaracyi, dotyczącej się wykupienia, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie wymienionych tam nieruchomości przedmiotów majątkowych pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

10. Koncesyonaryszka jest obowiązana postarać się o to, aby c. k. Rząd mógł w dniu, wyznaczonym na wykupienie, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątkowe, wymienione w deklaracyi wykupna.

Gdyby koncesyonaryszka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, będzie c. k. Rząd miał prawo

nawet bez jej zezwolenia i bez interwencji sądowej objąć wymienione przedmioty majątkowe w fizyczne posiadanie.

Począwszy od chwili wykupienia odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; od tej chwili przypadają więc wszystkie dochody z ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś idą wszystkie wydatki, połączone z ruchem.

Czyste dochody, jakie wynikną z obrachunku do chwili wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

11. C. k. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 8.) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach przedmiotach majątkowych, przechodzących na państwo wskutek wykupienia.

Koncesjonaryuszka jest obowiązana oddać c. k. Rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niej w tym celu jeszcze wymagało.

§ 12.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei, wypowiedzianą w § 9., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego; po upływie tego czasu gaśnie koncesya.

C. k. Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu, jeżeli zajdą warunki, wymienione w § 16.

§ 13.

Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesjonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomości przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, oraz koleje dojazdowe, będące ewentualnie własnością koncesjonaryuszki, tudzież przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby nie użyto już tych ostatnich za zezwoleniem c. k. Rządu stosownie do ich przeznaczenia.

§ 14.

Zarówno w razie zgaśnięcia niniejszej koncesyi jak i w razie wykupienia kolei (§ 11.) zatrzymuje koncesjonaryuszka na własność fundusz rezerwowy,

utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa, ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki, wzniesione lub nabyte z własnego majątku, do których zbudowania lub nabycia c. k. Rząd upoważnił koncesjonaryuszkę z tym wyraźnym dodatkiem, iż przedmioty te nie stanowią przynależności kolei żelaznej.

§ 15.

C. k. Rząd ma prawo przekonywania się, czy budowę kolei i jej urządzenia ruchu wykonano w wszystkich częściach odpowiednio do celu i sumiennie, tudzież prawo zarządzania, aby wadom, zachodzącym w tym względzie, zapobieżono, względnie aby je usunięto.

C. k. Rząd ma także prawo wglądania w zarząd kolei za pośrednictwem wydelegowanego funkcyjnaryusza, a w szczególności prawo nadzorowania w sposób, jaki tylko uzna za stosowny, za pośrednictwem organów nadzorczych, które wydeleguje na koszt koncesjonaryuszki, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i umową.

W razie utworzenia spółki akcyjnej ma komisarz, ustanowiony przez c. k. Rząd, także prawo bywania na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne, oraz prawo zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, które sprzeciwiałyby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki, względnie były dla publicznego dobra szkodliwe; w tym przypadku winien jednak komisarz przedstawić sprawę natychmiast c. k. Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapaśe ma bezzwłocznie i mieć dla spółki moc obowiązującą.

Za ustanowiony tutaj nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowym płacić ma koncesjonaryuszka ze względu na połączony z tem zakres czynności roczne wynagrodzenie ryczałtowe, którego wysokość oznaczy Rząd, uwzględniając rozmiar przedsiębiorstwa kolei lokalnej.

§ 16.

C. k. Rząd zastrzega sobie ponadto prawo wydania zarządzeń zapobiegawczych, odpowiadających ustawom, na wypadek, gdyby mimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, a według okoliczności prawo uznania koncesyi za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego. W szczególności można uznać koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu

koncesyjnego, jeżeli nie dopełniono zobowiązań względem ukończenia budowy i otwarcia ruchu, określonych § 2., o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b), ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

Forster wr.

260.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu oraz Ministerstwa handlu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 9. grudnia 1913,

dotyczące uskuteczniania wypłat na rachunek dalmatyńskich władz skarbowych za pośrednictwem pocztowej Kasy oszczędności.

§ 1.

Począwszy od dnia 1. stycznia 1914 należy uskutecznić za pośrednictwem pocztowej Kasy oszczędności następujące wypłaty, jeżeli są przekazywane przez Krajową Dyрекcyę skarbu w Zadarze, Prokuratorę skarbu w Zadarze, tudzież przez władze, podlegające Krajowej Dyrekcji skarbu w Zadarze a wyposażone w prawo przekazywania:

- a) pobory aktywalne;
- b) nagrody, zasiłki, koszta podróży i diety, opłaty na ubezpieczenie na wypadek choroby i od nieszczęśliwych wypadków, ryczałty, zaliczki, subwencje, czynsze najmu, zarobki dostawców i kontrahentów, wynagrodzenia i nagrody za współdziałanie przy ustalaniu podstaw opodatkowania i przy ściąganiu podatków, koszta egzekucji podatków, udziały w kwotach wynagrodzeń za odbitki z operatów katastralnych, przekazy do funduszu krajowego, ekwiwalenty;
- c) zwroty należności, restytucje i bonifikacje, wyjąwszy te przypadki, w których wypłata zależna jest od oznaczonych warunków, wykazywanych dopiero w samej kasie;
- d) depozyty w gotówce, stypendya i zasiłki z fundacji.

§ 2.

Nadto należy wypłacać za pośrednictwem pocztowej Kasy oszczędności:

- a) należności, wynikające z peryodycznych obrachunków co do podatków, dodatków i opłat, pobieranych przez państwowe organa dla korporacji samorządnych;

- b) kwoty, wypłacane wskutek zlecenia na rachunek władz państwowych.

§ 3.

Wyjęte od wypłaty za pośrednictwem pocztowej Kasy oszczędności są:

- a) zapłaty na rzecz uprawnionych do poboru mieszkających za granicą;
- b) zapłaty, które należy uiszczać rzeczywiście w złocie;
- c) wypłaty na rachunek Węgier, władz wspólnych i organów samorządnych;
- d) wypłaty, uskuteczniane po myśli § 18. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 9. marca 1898, Dz. u. p. Nr. 41, z kasy podręcznej Prokuratorji skarbu w Zadarze;
- e) należności komisyjne urzędników celnych, których nie załatwia departament rachunkowy krajowej Dyrekcji skarbu.

§ 4.

Dla wydatków, uskutecznianych w obrocie przekazowym pocztowej Kasy oszczędności, jest kasą wykonawczą wyłącznie Krajowa Kasa skarbową w Zadarze, zaś organem likwidującym wyłącznie departament rachunkowy Krajowej Dyrekcji skarbu w Zadarze.

Temu departamentowi rachunkowemu należy po myśli rozporządzenia z dnia 8. stycznia 1911, Dz. u. p. Nr. 4, doręczać także wygotowania sądowych uchwał na zajęcie i uchwał przekazujących (zakazów dla osób trzecich), przeznaczonych dotychczas dla kas wypłacających.

§ 5.

Wypłaty za pośrednictwem pocztowej Kasy oszczędności uskutecznią się na rachunek obciążający konta czekowego Krajowej Kasy skarbowej w Zadarze w pocztowej Kasie oszczędności na podstawie czeków i to albo w gotówce albo, jeżeli odbiorca należy do obrotu klearingowego pocztowej Kasy oszczędności a jego konto znane jest departamentowi rachunkowemu, przez zapisanie jako należność.

O ile nie chodzi o takie pobory aktywne funkcjonariuszy państwowych, których odbiór poświadcza się po myśli rozporządzenia ministeryalnego z dnia 14. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 166, przez podpisanie list płatniczych, winni uprawnieni do poboru w razie wypłaty gotówką podpisywać potwierdzenia odbioru, klóra pocztowa Kasa oszczędności przy wypłacie ściągą dla zarządu skarbowego zapomocą formularza kwitu, wydrukowanego na dokumencie wypłaty (przekazie płatniczym pocztowej Kasy oszczędności).

Tak przy wypłacie gotówką jak i przy zapisaniu jako należność winno się należności stemplowe, przypadające od wpłacanych kwot, uiszczać nie zapomocą znaczków stemplowych lecz bezpośrednio (§ 28/b ustawy o nal. z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50) i należy ściągać je w drodze potrącenia, jak to zarządzono co do poborów aktywalnych funkcyjaryuszy państwowych rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 17. września 1905, Dz. u. p. Nr. 150.

Do wypłaty przez zapisanie jako należność potrzeba, o ile nie chodzi o pobory aktywne funkcyjaryuszy państwowych, kwitowane w liście płatniczej, oświadczenia strony, uprawnionej do poboru, że poddaje się potrąceniu na stempel. Gdyby takiego oświadczenia nie złożono, należy kwotę wypłacić w gotówce.

§ 6.

Kwoty, wpłacane za pośrednictwem pocztowej Kasy oszczędności, likwiduje się z urzędu na podstawie urzędowych dokumentów, które ma do dyspozycji departament rachunkowy, w przyszłości zatem nie potrzeba już w regule dostarczać w tym celu kwitów. Jedynie przy wypłacie na rzecz wierzycieli zatrzymanych wskutek zakazu kwot, tudzież zasiłków fundacyjnych i stypendyów winien wierzyciel względnie korzystający z fundacji lub stypendysta przedłożyć przedtem kwit likwidującemu departamentowi rachunkowemu w celu likwidacji. Kwity te należy wygotowywać bez stempla ze względu na to, że należność stemplową uiszcza się bezpośrednio (w drodze potrącenia).

§ 7.

O kwotach, wpłacanych za pośrednictwem pocztowej Kasy oszczędności, otrzymuje odbiorca zapłaty (przy poborach aktywalnych, kwitowanych w listach płatniczych, władza lub urząd) zawiadomienie za pośrednictwem właściwego oddawczego urzędu pocztowego, a to w razie wypłat gotówką zapomocą doręczenia „przekazu płatniczego“, przy zapisywaniu zaś jako należność zapomocą doręczenia „wyciągu z konta“. Razem z „przekazem płatniczym“ lub „wyciągiem z konta“ wręcza się odbiorcy zapłaty wyciąg z księgi, w którym z reguły uwidocznione są oprócz kwoty brutto także należności stemplowe, ściągnięte w drodze potrącenia, i ewentualne inne potrącenia oraz zawarte są bliższe szczegóły co do tego, do czego się odnosi zapłata.

Na podstawie „przekazu płatniczego“ należy podjąć przekazaną kwotę, o ile się jej i tak nie doręcza stronie wedle przepisów, wydanych dla urzędów pocztowych, równocześnie z „przekazem płatniczym“, w właściwym oddawczym urzędzie pocztowym, w Wiedniu zaś winny strony prywatne, nie-

szkające w dzielnicy I., podjąć tę kwotę w kasie Urzędu pocztowych Kas oszczędności.

Ewentualne reklamacje należy wnosić wyłącznie do departamentu rachunkowego Krajoewj Dyrekcyi skarbu w Zadarze.

Schuster wlr.

Engel wlr.

261.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. grudnia 1913,

dotyczące ustalenia na rok 1914 tej ilości cukru, którą dopuści się do ekspedycyowania do Bośni i Hercegowiny bez opłaty należności.

Na zasadzie rozdziału II., punkt 3., protokołu końcowego do artykułu XIII. umowy, dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych pomiędzy królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanymi a krajami świętej Korony węgierskiej, Dz. u. p. Nr. 278 z roku 1907, oznacza się na rok 1914 w porozumieniu z królewsko-węgierskim Ministerstwem skarbu tę ilość cukru, którą dopuści się bez opłaty należności do ekspedycyowania z królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa do Bośni i Hercegowiny, na 34.200 q.

Z powyższej ilości rocznej można ekspedycyować bez opłaty należności:

1. Przesyłki cukru kandyzowanego aż do ilości ogólnej 200 q rocznie w urzędach wysyłkowych, oznaczanych każdorazowo przez c. k. Ministerstwo skarbu;

2. przesyłki cukru o ciężarze pojedynczych sztuk, nie przenoszącym 25 q, nadawane do przesyłki bez pośrednictwa publicznego zakładu przewozowego w urzędach wysyłkowych, oznaczanych każdorazowo przez c. k. Ministerstwo skarbu, a to aż do ogólnej ilości rocznej 8350 q;

3. pozostałą resztę z tych obecnie prowadzonych fabryk cukru i wolnych składów cukru, którym zezwalano dotychczas na zasadzie punktu 3. § 5. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 2. stycznia 1908, Dz. u. p. Nr. 4, wysyłać do Bośni i Hercegowiny pewne ilości cukru bez opłaty należności, a to według stosunku dotychczasowych udziałów rocznych tych fabryk i składów.

Z ilości rocznych, przypadających na przedsiębiorstwa, oznaczone w punkcie 3., oraz z ilości rocznych, dopuszczonych według punktu 2. do ekspedycyowania bez opłaty należności w poszczególnych urzędach wysyłkowych, można wyzyskać

w ciągu jednego miesiąca kalendarzowego zawsze tylko jedną ósmą część.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Engel wlr.

262.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem robót publicznych z dnia 15. grudnia 1913,

dotyczące oznaczenia centralnej szkoły krajowej koszykarstwa we Lwowie jako taki zakład, którego świadectwa uczęszczania z pomyślnym skutkiem

zastępują w całości lub częściowo dowód prawidłowego ukończenia stosunku nauki. względnie dowód co do przepisanego czasu zatrudnienia w charakterze pomocnika w przemyśle rękodzielniczym.

Na zasadzie § 14. a ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26, dotyczącej zmiany i uzupełnienia ordynacji przemysłowej, rozporządza się, że rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. lipca 1907, Dz. u. p. Nr. 193. ma być stosowane w ten sam sposób, jak do zakładów naukowych, wyliczonych w § 1., ustęp 2., punkt II. tegoż rozporządzenia, także do centralnej szkoły krajowej koszykarstwa we Lwowie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Trnka wlr.

Schuster wlr.